

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

23 JANUARI 1996

BELEIDSBRIEF

Vlaanderen : ondernemend land Nieuwe mogelijkheden uitbouwen voor de vernieuwing van de economie Beleidsprioriteiten 1995-1996

VERSLAG

namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Eddy Schuermans

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden : de heren Herman Candries, Paul Deprez, Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy Schuermans ;
de heren Karel De Gucht, Marino Keulen, Didier Ramoudt ;
de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleeckx, Robert Voorhamme ;
de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;
de heer Jean-Marie Bogaert ;
de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaeerts, Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;
de heren Louis Brill, Arnold Van Aperen, Dirk Van Mechelen ;
de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Guy Swennen ;
mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris ;
de heer Christiaan Vandenbroeke ;
de heer Jos Geysels.

Zie :

140 (1995-1996)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

– Nr. 2 : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden heeft op woensdag 6 december 1995 de beleidsbrief : "Vlaanderen : ondernemend land. Nieuwe mogelijkheden uitbouwen voor de vernieuwing van de economie. Beleidsprioriteiten 1995-1996", ingediend door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, ten gronde besproken.

1. INLEIDENDE TOELICHTING DOOR DE HEER ERIC VAN ROMPUY, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN MEDIA

1. "VLAANDEREN, ONDERNEMEND LAND"

1.1. De Vlaamse economie : stand van zaken

De minister licht de beleidsbrief toe als volgt. De titel "Vlaanderen ondernemend land" duidt op de bezorgdheid van de Vlaamse minister inzake het behoud van de concurrentiekracht van de Vlaamse bedrijven, de zorg voor het behoud van de werkgelegenheid en de bevordering van de technologische vernieuwingen. De minister stelt dat, vaak ten onrechte, wordt gedacht dat de voortdurende hoge werkloosheid het geloof in de economie als "banenmachine" gevoelig verminderd. Immers, in de periode 1983-1993 zijn in Vlaanderen 275.000 jobs bijgekomen, waaronder 200.000 in de privé-ondernemingen. Thans wordt voor 1995 opnieuw op basis van de statistieken van de Nationale Bank een netto-jobcreatie voorspeld van 16.000. De minister wijst erop dat deze netto-aangroei evenwel gebaseerd is op cijfers die niet regionaal werden uitgesplitst. Daarenboven is de stijging van het aantal arbeidsplaatsen in het verleden vaak niet voldoende geweest om aan alle werkzoekenden een passende baan te bezorgen. Een verhoging van de netto-jobcreatie dringt zich op, wat een verhoogde economische groei impliceert.

De minister legt vervolgens het accent op het belang van de technologische vernieuwing om het strategisch concurrentievermogen van de ondernemingen te herstellen. Dit mutatieproces is reeds volop aan de gang. Teneinde het aantal faillissementen terug te dringen, dient deze technologische vernieuwing eveneens worden doorgevoerd in de meer traditionele sectoren. De conjunctuurinzinking van 1993 resulteerde in een eerder bescheiden economische groei waardoor de bedrijven in de traditionele sectoren financieel zeer kwetsbaar werden. Ook nu valt de te verwachten economische groei tegen. Vooral de metaal-, meubel- en textielsector worden getroffen door een hoge faillissementsratio, ingevolge een gebrek aan technologische vernieuwing en een verhoogde mondiale (lage loonlanden in Azië) en Europese concurrentie (Oost-Europa). De afschaffing van de Europese binnengrenzen en het ontbreken van vaste wisselkoersen, resulteert in een aanzienlijk economisch voordeel voor bepaalde landen (Italië, Spanje). Slechts een adequaat uitgebouwde "niche-strategie" kan deze kostenhandicap opvangen. Daarenboven noopt de versnelde technologische groei en het groter aandeel van de informatietechnologie in de uitbouw van de economische structuren, tot een diepgaand economisch vernieuwingsproces van het economisch systeem. Ook grote ondernemingen dienen, teneinde hun concurrentiekracht te behouden, herstructureringen door te voeren, die vaak gepaard gaan met aanzienlijke investeringen. De minister wijst erop dat het investeringsvolume dit jaar zal stijgen met 8 percent en in 1997 met 10 percent. Het betreft evenwel grotendeels rationalisatie-investeringen, die niet leiden tot een capaci-

teitsuitbreiding. Men dient er zich evenwel van bewust te zijn dat in Vlaanderen, ingevolge de hoge loonkost de substitutie tussen kapitaal en arbeid veel sneller verloopt dan in andere landen die eerder streven naar een loonkostenverlaging. De verhoogde arbeidskost leidt tot een grotere arbeidsuitstoot die resulteert in een minder arbeidsintensieve groei. De jobcreatie, dient volgens de minister vooral gerealiseerd, in bedrijven die werken voor de binnenlandse markt (distributie, horeca, bouwsector, onderhoud van het patrimonium). Inzake het stimuleren van onderzoek en ontwikkeling verheugt de minister zich over de substantiële verhoging van de begrotingskredieten voor onderzoek en ontwikkeling in de afgelopen jaren (van 11,4 miljard frank in 1992 naar 14,8 miljard frank in 1995). Via een meerjarenplan voor het wetenschapsbeleid zal deze inhaalbeweging de volgende jaren worden verder gezet. Verder dient gestreefd naar een verhoogde budgettaire inspanning van de Vlaamse regering voor onderzoek en ontwikkeling. Het aandeel van de privé-sector in het wetenschappelijk onderzoek bedroeg 51 miljard frank tegenover 34 miljard frank door de overheid. 88 percent van de toegevoegde waarde wordt gerealiseerd in bedrijven die minder dan 4 percent van hun omzet besteden aan O & O.

De minister merkt op dat een vernieuwd economisch beleid zich dient te richten tot alle ondernemingen (KMO's, GO's, buitenlandse ondernemingen). Niet enkel de high-tech sectoren dienen ontplooiingskansen te krijgen. Ook de bestaande ondernemingen en de traditionele sectoren mogen niet worden veronachtzaamd. De minister vestigt vervolgens de aandacht op een ander zorgwekkend fenomeen, nl. de inkrimping van het aantal jonge startende ondernemingen (-2000 in 1995).

2. HET VERBETEREN VAN HET ONDERNEMINGSKLIMAAT

2.1. Pleitbezorger bij de federale regering over loonkosten en fiscaliteit

Loonkosten en vennootschapsfiscaliteit

De minister benadrukt dat de verbetering van het strategische concurrentievermogen van het bedrijfsleven veronderstelt dat in de eerste plaats wordt gewerkt aan een beter ondernemingsklimaat. De minister merkt op dat de Vlaamse regering evenwel niet beschikt over alle hefbomen om het ondernemingsklimaat te beïnvloeden. De minister stelt dat het in de bedoeling ligt van de Vlaamse regering op dit vlak een samenwerking na te streven met de federale regering. Met de federale regering zal een dialoog worden aangegaan over de verlaging van de loonlasten. De minister wijst erop dat men niet uit het oog mag verliezen dat de federale regering reeds belangrijke lastenverlagingen inzake RSZ-werkgeversbijdragen heeft toegekend. In totaal bedragen deze lastenverlagingen ongeveer 52 miljard frank. (vermindering van de werkgeversbijdragen voor lage lonen, Jongerenbanenplan, Versterking plus-één-plan, Maribel, tewerkstellingsakkoorden 1995-1996, Voordeelbanenplan (opvolger van het jongeren-banenplan), reeds bestaande lastenverlagingen. Vlaanderen moet vragende partij zijn om in het kader van de sociale zekerheid aan te dringen op een verdere lastenverlaging. Inzake de vennootschapsfiscaliteit stelt de Vlaamse minister dat de Vlaamse regering in deze legislatuur de wenselijkheid en de mogelijkheid zal onderzoeken om bij de federale regering aan te dringen op een regionale financiering van bepaalde fiscale stimuli. In deze context wordt gedacht aan een verhoogde af-

trekbaarheid van de loonkost, die thans 100 percent bedraagt. Een dergelijke maatregel dient evenwel gekoppeld aan het streven naar het behoud van de werkgelegenheid of een verhoogde aanwerving van arbeidskrachten door de bedrijven. Inzake de aftrekbaarheid van de loonkost merkt de minister in deze context op dat ook in de tachtiger jaren reeds een belastingkrediet werd toegestaan van 150.000 frank in de KMO's. De kostprijs ervan evolueerde van 1982 tot 1988 van 2 tot 12 miljard, ingevolge een aanzienlijke aangroei van de tewerkstelling tussen 1987 en 1988. Uiteindelijk werd de maatregel opgeheven in 1988. In deze context verduidelijkt de minister dat deze cijfers werden geput uit de nationale statistieken. Een regionale opsplijting van deze cijfers zal, wat Vlaanderen betreft, een heel ander beeld geven. In elk geval dient de aftrekbaarheid van de loonkost substantieel te zijn, om enig effect te sorteren. De kostprijs ervan zal aanvankelijk bescheiden zijn en slechts in 1997 verrekend worden. De minister verduidelijkt dat de toekenning van een belastingkrediet aan de bedrijven moet uitgaan van de federale overheid. Gelet op de lokaliseerbaarheid van de vennootschapsbelasting kunnen de door de Schatkist gederfde minderontvangsten regionaal worden verrekend.

Wederinvoering van het statuut van reconversievennootschap

De minister merkt ter zake op dat hiervoor ook uiteraard overleg nodig is met de federale overheid. De wederinvoering van het statuut van reconversievennootschap wordt vooral vanuit de bestaande ontwikkelingszones bepleit (Limburg, Westhoek, bufferzone Oost- en West-Vlaanderen, Kempen) aangezien het enkel in deze gebieden (doelstelling 2-gebieden van kracht kan zijn).

Call centers

De minister merkt op dat de hoge loonkosten Vlaanderen evenwel relatief minder aantrekkelijk voor deze arbeidsintensieve call centers maken. Vlaanderen dreigt aldus inzake een aantal belangrijke ontwikkelingen de boot te missen. De minister stelt aan de hand van statistische gegevens vast dat het abnormaal is dat het marktaandeel van Vlaanderen in deze nieuwe dienstensector slechts 1 percent bedraagt, in vergelijking met andere landen (Ierland, 20 percent, Nederland 15 percent). Daarom wenst de Vlaamse regering een specifiek statuut uitgewerkt te zien voor de call centers waarbij het negatief effect van de loonkosten gecompenseerd wordt.

2.2. *Betere dienstverlening door de Vlaamse overheid*

De minister benadrukt dat bij het oplossen en het coachen van administratieve problemen van de bedrijven de GOM's een belangrijke rol spelen. De minister wijst erop dat de Vlaamse regering op 12 juni 1995 de GOM's heeft belast met de uitbouw van een ombudsdienst voor stedenbouwkundige en milieuproblemen. Een van de spilfuncties van deze ombudsdienst is het informeren van de bedrijven over vergunningsaanvragen en -procedures, over de geldende wetgeving op gewestelijk, federaal en Europees vlak, over de steunmaatregelen (bijvoorbeeld op het vlak van milieuinvesteringen), over de beschikbare technologieën ter voorkoming van milieuverontreiniging (via doorverwijzing naar de EMIS/BBT databank bij het VITO). Aldus kan de overheid als een betrouwbare, voorspelbare en servicegerichte partner van het bedrijfsleven en buitenlandse investeerders optreden.

2.3. Expansiesteun

Volgens de minister blijft de expansiewetgeving het beleidsinstrument bij uitstek om via selectieve steunverlening aan bedrijfsinvesteringen de vernieuwing en de expansie van de Vlaamse economie te ondersteunen. Vlaanderen is thans omringd door het doelstelling 1-gebied (Wallonië, Noord-Frankrijk Pas-de Calais). Om een zeker tegengewicht te kunnen bieden aan de enorme investeringssubsidies in Henegouwen en Noord-Frankrijk, heeft de Europese Commissie op 5 juli 1995 eveneens ingestemd met de creatie van een bufferzone in het Vlaamse Gewest. Inzake de criteria die door de Europese Commissie m.b.t. de doelstellingengebieden werden vastgelegd, stipt de minister aan dat inzake de doelstelling-2 gebieden deze 15 percent omvatten van de Europese bevolking. Een aantal andere Europese landen zijn evenwel vragende partij om dit cijfer te nivelleren. Vlaanderen zal aldus de boot missen op het vlak van het binnenrijven van aanzienlijke subsidies die in het kader van de Europese Structuurfondsen worden toegekend.

Inzake de buitenlandse investeringen stelt de minister dat Vlaanderen de jongste jaren hierin een belangrijk aandeel wist te verwerven (125 miljard frank, goed voor 6000 nieuwe arbeidsplaatsen. De globale investeringskost bedraagt thans 17 miljard frank, goed voor 1500 nieuwe arbeidsplaatsen. Voor een sectoraal overzicht van deze investeringen refereert de minister naar de tabel, opgenomen op bladzijde 16 van de Beleidsbrief.

2.4. Ontwikkeling van risicokapitaal en eigen beslissingscentra

De minister stipt aan dat de Vlaamse ondernemingen over een aanzienlijk spaaroverschot beschikken (80 miljard frank). De netto-rentabiliteit van het eigen vermogen van de Grote Ondernemingen bedraagt 7,5 percent, in tegenstelling met de veel lagere opbrengst ervan in de recessieperiode (1981 : - 1,4 percent). Teneinde het aanzienlijke spaaroverschot te mobiliseren is er een grote nood aan rendabele projecten. Gelet op het feit dat 53 percent van de falingen zich situeren in de KMO's met een startkapitaal van minder dan 1 miljoen frank, pleit de minister voor een versteviging van de kapitaalstructuur van deze ondernemingen. De minister betwijfelt niet dat het familiale kapitalisme en het stelsel van het referentie-aandeelhouderschap in Vlaanderen vele sterke ondernemingen hebben voortgebracht, doch een aanvulling van dit familiale kapitaal met institutioneel kapitaal is noodzakelijk, eventueel door een aanscherping van de rol van de institutionele beleggers en een hervorming van het pensioenstelsel, dat geschaagd wordt door twee belangrijke principes, nl. repartitie en kapitalisatie.

2.4.1. De rol van de GIMV

Inzake het ter beschikking stellen van risicokapitaal door de GIMV, verwijst de minister naar het Jaarverslag van de GIMV. KAMOFIM verstrekke in 1993 een bedrag van 339 miljoen frank aan risicodragend kapitaal aan de KMO's. De exit bedroeg 329 miljoen frank (desinvesteringen). In 1993 beliep de exit 163 miljoen frank. Wat het "Take-off-fonds" voor de starters betreft, bedroeg het investeringsvolume 22 miljoen frank ; het bedrag van de desinvesteringen bedroeg 20,5 miljoen frank. De minister stelt vast dat het bedrag van 400 miljoen frank risicodragend kapitaal ontoereikend is en dient aangevuld met ander kapitaal, wil men de solvabiliteitsgraad van de KMO's verhogen. Het aantrekken van vreemd

vermogen gaat evenwel gepaard met vaste financiële lasten, die drukken op de winstvorming van deze KMO's. De minister stipt aan dat de Vlaamse regering daarom een specifiek instrument wenst uit te bouwen om aan deze behoefte van de KMO's tegemoet te komen, nl. de "Garantieregeling voor risicokapitaal in KMO's".

2.4.2. Garantieregeling voor risicokapitaal in KMO's

De minister kondigt de neerlegging aan van een ontwerp van decreet ter zake. In 1996 zal wordt gestart met een experiment waarbij in eerste instantie de participatie niet boven de 20 miljoen frank zal mogen uitstijgen.

2.4.3. Uitbouw van pensioenfondsen in de KMO-sector en stimuleren van werknemersparticipaties en samenwerkingsverbanden in de Vlaamse financiële wereld

De minister wijst erop dat reeds tijdens de vorige legislatuur een eerste aanzet werd gegeven inzake de bestudering van de bevorderingsmodaliteiten van de pensioenvorming in de KMO-sector.

Voor de Vlaamse overheid is inzake de oprichting van financiële samenwerkingsverbanden tussen een aantal Vlaamse financiële groepen een inspirerende en stimulerende opdracht weggelegd. Voorbeeld van het succesvol samengaan van Vlaamse financiële holdings wordt o.m. geïllustreerd door Telenet Vlaanderen en de tweede GSM-licentie in België.

2.4.4. Opvolgingsproblematiek in de KMO's en successierechten

De minister deelt mede dat ook in het sociaal overleg aandacht aan deze problematiek wordt besteed. In het kader van de continuïteit van de familiale ondernemingen zijn de vrijstelling van successierechten bij overdracht van bedrijfsactiviteiten aan de erfgenamen en de afbetalingsregeling van de nog verschuldigde successierechten zeer belangrijk. Ook hiervan zal decretaal werk worden gemaakt.

2.5. Infrastructuur en bedrijventerreinen

Volgens de minister tonen recente studies, o.m. van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en van het adviesbureau Plan Location International, afdoende aan dat er een dringende behoefte is aan meer bedrijventerreinen in Vlaanderen. Volgens de GOM-studie "Behoeftte aan bedrijventerreinen in Vlaanderen 1992-2001" heeft Vlaanderen in de periode 1992-2001 een bijkomende behoefte aan bedrijventerreinen van 5.300 ha. Volgens de VEV-studie zou deze behoefte rond 2007 zelfs 10.000 ha bedragen. De oplossing van dit probleem dient best geïmplementeerd in de opmaak van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Voor het globale overzicht van de toestand inzake bedrijventerreinen in Vlaanderen refereert de minister naar Tabel I, blz. 26 van de Beleidsbrief. De minister acht een verder doorgedreven budgettaire inspanning door de Vlaamse overheid op het vlak van het investeringsprogramma voor infrastructuurwerken noodzakelijk.

3. ONTWIKKELEN VAN VAARDIGHEDEN

3.1. Vorming binnen de ondernemingen

De minister benadrukt het belang van de wederinvoering van een aantal maatregelen die in het verleden aan de VDAB werden toevertrouwd, teneinde de integratie van laaggeschoolden in het reguliere arbeidscircuit te bevorderen, onder meer een tegemoetkoming in de kosten voor beroepsopleiding bij oprichting, uitbreiding of omschakeling van ondernemingen (artikelen 63 t.e.m. 69 van het VDAB-besluit (Besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding)). De structurele werkloosheid bij laaggeschoolden is te hoog.

3.2. Samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen (clusters) of subregionale samenwerkingsverbanden

3.2.1. Clusters

De minister refereert inzake het clusterbeleid naar de textielmachinebouw, geformaliseerd in een convenant "Vlaamse Textielmachine- en Systeembouw", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 31 maart 1993. Gelet op de bemoedigende resultaten ervan kan de convenant, weliswaar na grondige evaluatie, worden verlengd. Ook in de staalsector werd reeds een convenant afgesloten met de cluster van "staalproducenten en -verwerkers, verenigd in de vzw Clusta. De minister stelt vast dat ook in andere sectoren samenwerkingsverbanden opgestart worden (o.m. in verband met de kunststofverwerking, electro-huishoudtoestellen en spraaktechnologie).

3.2.2. Plato-projecten

De minister stelt voor om een globaal kader te formuleren waarbinnen de erkende organisaties van werkgevers de mogelijkheid zou geboden worden projecten in te dienen.

3.2.3. Regionaal beleid

De minister stipt aan dat op 6 mei 1994 tussen de Vlaamse regering en de sociale partners in het VESOC, na breed overleg een akkoord werd bereikt over "Het vernieuwd regionaal beleid". Prioritaire aandacht zal worden besteed aan de beleidsvoorbereiding vanaf de basis in de subregio's. Daartoe worden in elke regio streekplatforms erkend, die belast zijn met de uitwerking van de strategische streekvisies. De Vlaamse overheid subsidieert de werking van deze streekplatforms (beperkt tot 2 miljoen frank per jaar).

Inzake de evolutie van het regionaal beleid, merkt de minister op dat het streekbeleid sinds 1958 (Sleutelplan-Eyskens) geleidelijk aan evolueerde. In de periode 1960-1970 was het expansiesteunbeleid één van de hoekstenen van een vernieuwd regionaal beleid, dat zich vooral toespitste op het aantrekken van buitenlandse investeringen en de versterking van het sociaal-economisch weefsel van de KMO's. Later werd meer zorg en aandacht besteed aan de Europese dimensie ervan, via de Europese structuurfondsen, die vooral gericht waren op de verbetering van de omgevingsfactoren. Tenslotte winnen de sociale projecten (Europees Sociaal Fonds) vooral nu aan belang.

De minister meent dat de ontwikkeling van een vernieuwd regionaal beleid niet enkel mag ten goede komen aan de ach-

tergebleven regio's ; ook de economisch meer ontwikkelde gebieden die meestal als aantrekkings- en groeipool fungeren voor de minder welvarende regio's moeten worden gestimuleerd (o.m. strategische plannen voor Antwerpen, Kortrijk, Mechelen).

3.3. Het stimuleren van onderzoek en ontwikkeling

De minister dringt aan op een verder doorgedreven inzet voor de technologische vernieuwing. In de loop van 1994 werd hieraan reeds, onder meer door het IWT via een aantal drempelverlagende projecten voor KMO's, een begin gemaakt.

4. ANDERE AANDACHTSPUNTEN

Delokalisatie

De minister wijst erop dat uit een studie van de GOM-West-Vlaanderen blijkt dat één van de belangrijkste oorzaken van de delokalisatietrend naar Wallonië, Noord-Frankrijk van de Westvlaamse ondernemers, de grote nood is aan voldoende uitgeruste bedrijventerreinen. Ook de aantrekkelijke subsidieregeling die boven de grens, via de Europese structuurfondsen, wordt toegekend lokt vele ondernemers aan. Inzake het vergunningenbeleid merkt de minister op dat het gebrek aan rechtszekerheid in de afhandeling van deze dossiers vaak de buitenlandse investeerders afschrikt.

2. ALGEMENE BESPREKING

2.1. Algemene opmerkingen inzake de verbetering van het ondernemingsklimaat, het vernieuwingsproject " Vlaanderen, ondernemend land"

2.1.1. Pleitbezorger bij de federale regering over loonkosten en fiscaliteit

De heer Herman Candries pleit voor een multi-disciplinaire en multi-sectoriële aanpak bij de uitwerking van het vernieuwingsproject "Vlaanderen, ondernemend land". Innovatie, creativiteit, overleg en samenwerking en een betere aansluiting van het onderwijs en het bedrijfsleven dienen hierbij bevorderd. Spreker betreurt, hierin bijgetreden door de heer Jean-Marie Bogaert, dat de media al te vaak het doemdenken over de economische toestand aanwakkeren waardoor een negatieve perceptie ontstaat van het ondernemerschap, wat het vertrouwen van de consument en de investeerders bezwaart. In 1995 was het aantal faillissementen zorgwekkend hoog en daalde het aantal startende ondernemingen. Vervolgens dringt de heer Eddy Schuermans aan op een verhoogde inspanning voor de vernieuwing van de traditionele sectoren.

De minister repliceert op deze opmerkingen als volgt. Wat de zorg voor de vernieuwing van de traditionele sectoren betreft, stelt de minister dat recent economisch onderzoek heeft uitgewezen dat het succes van een onderneming slechts in beperkte mate afhangt van de bedrijfstak waartoe de onderneming behoort. Vooral de kwaliteit van de economische omgevingsfactoren is van belang (80 percent). De hamvraag is niet in welke sector Vlaanderen dient te investeren maar wel hoe Vlaanderen kan samenwerken aan het succesvol samengaan van vaardigheden in een groeivriendelijke economische con-

text, waarin de traditionele sectoren hun strategische vaardigheden optimaal kunnen benutten.

Wat de promotie betreft van het project "Vlaanderen : ondernemend land" benadrukt de minister dat de media hierin een constructieve en stimulerende rol kunnen spelen. De minister merkt op dat de economie in volle vernieuwing is, wat gekenmerkt wordt door een toename van het investeringsvolume en een aangroei van de netto-jobcreatie. Bepaalde sectoren zijn echter gedwongen, teneinde hun mondiale concurrentiekracht op peil te houden, om zware herstructureringen door te voeren, die meestal gepaard gaan met een hoge arbeidsuitstoot. (b.v. Union Minière, Alcatel Bell, Afga-Gevaert). Ook een grotere mobilisatie van het spaaroverschot van de ondernemingen (80 miljard frank) zou de economie kunnen aantrekken en aldus een klimaat van vertrouwen scheppen voor investeringen in zinvolle economische projecten.

Vervolgens formuleren verschillende leden (de heren Marino Keulen, Carlos Lisabeth, Jos Stassen) een aantal kritische bedenkingen. De heer Marino Keulen kan zich niet van de indruk ontdoen dat de Beleidsbrief al te veel toegespitst is op de interveniërende instrumenten (expansiesteunwetgeving, GIMV) zonder deze instrumenten op hun adequate werking afdoende te toetsen. De heer Carlos Lisabeth meent dat, alhoewel de Beleidsbrief op een overzichtelijke descriptieve wijze de krachtlijnen vastlegt van het economisch beleid in Vlaanderen, er onvoldoende maatregelen zijn voorgesteld inzake tewerkstellingsinitiatieven voor de groep van de laaggeschoolde en langdurig werklozen. Spreker is er zich terdege van bewust dat het economisch beleid ingebed is, vooral op het vlak van de sociale zekerheid en fiscaliteit in de federale wetgeving, wat het voeren van een eigen Vlaams economisch en werkgelegenheidsbeleid fel bemoeilijkt. Desondanks moet Vlaanderen pogen een aantal belangrijke economische troeven (centrale ligging, hoge scholingsgraad en hoge produktiviteitsgraad van de werknemers) maximaal te verzilveren, zonder evenwel blind te zijn voor een aantal beperkingen (o.m. beperkte omvang van goed uitgeruste industrieterreinen, hoge werkloosheid, mondiale concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven). Ook mist hetzelfde lid in de Beleidsbrief voldoende aandacht voor het preventief bedrijfsbeleid. Nooit was het aantal faillissementen zo hoog als in 1995. De oorzaken hiervan dienen niet alleen gezocht in de economische recessie met het daaraan gekoppelde uitstelgedrag van de consument, die aan voorzorgsparen doet, maar is eveneens te wijten aan een onvoldoende begeleiding van de jonge starters in de prille startfase. Spreker pleit voor een herprofilering van de taak van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, die ter zake een knipperlichtfunctie vervult.

In deze context vragen de heer Herman Candries en mevrouw Trees Merckx-Van Goey aan de minister de nodige statistische gegevens ter beschikking te stellen van de commissie. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stipt aan dat bepaalde aspecten van het preventief bedrijfsbeleid immers behoren tot het federale bevoegdheidsechelon (o.m. het gerechtelijk akkoord, faillissementswetgeving). Spreker stelt vast dat in het kader van de opstarting van de procedure van het gerechtelijk akkoord, onvoldoende rekening wordt gehouden met de Vlaamse voorstellen, adviezen en bedrijfsplannen.

De heer Jos Stassen betreurt dat de verhoogde aandacht van de minister voor de verbetering van de omgevingsfactoren in de harde sectoren (economie, leefmilieu, ruimtelijke ordening, infrastructuur) wellicht ten koste zal gaan van de zachte sectoren. Wordt er daarenboven wel voldoende gestreefd naar het evenwicht tussen economie en ecologie ?

De minister beaamt dat het inderdaad nuttig zou zijn in de commissie een afzonderlijke gedachtenwisseling te houden over de rol van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid. Inzake de relatie economie-ecologie meent de minister dat de opmerking van de heer Jos Stassen onterecht is. Er wordt wel degelijk gestreefd naar de instandhouding van een delicaat evenwicht tussen economie, landbouw en ecologie. Het recente MAP is daarvan het beste voorbeeld.

Vervolgens vragen verschillende leden (de heren Eddy Schuermans, Carlos Lisabeth, Karel De Gucht, Robert Voorhamme en Paul Deprez) aandacht voor de rol van de Vlaamse regering als pleitbezorger over loonkosten en fiscaliteit.

De heer Eddy Schuermans stipt aan dat de verhoogde tewerkstellingsreturn, ten gevolge van de verhoogde aftrekbaarheid van de loonlasten, niet volledig ten goede mag komen aan de federale overheid. De Gewesten dienen ter zake over een compensatiemogelijkheid te beschikken. De heer Carlos Lisabeth is voorstander van een selectieve ingreep in de loonkostvorming. De heer Karel De Gucht meent dat de vennootschapsfiscaliteit in feite alleen een probleem kan zijn van winstgevende ondernemingen. Daarenboven belangt dit probleem minder de bestaande bedrijven aan en spitst zich eerder toe op de potentiële investeerders, die zich bij de keuze van de vestigingsplaats van de onderneming vooral zullen laten leiden door het algemeen fiscaal klimaat. In deze context wenst de heer Carlos Lisabeth te vernemen hoe de vennootschapsfiscaliteit zal worden gelokaliseerd? Wordt hierbij uitgegaan van de ligging van de exploitatiezetel van het bedrijf?

Volgens de heer Robert Voorhamme is het aanwenden van fiscale stimuli een eerder complexe aangelegenheid en inherent verbonden met het federale beleid inzake fiscaliteit en sociale zekerheid. Spreker dringt er bij de minister op aan om met de schaarse middelen zorgzaam om te springen. De minister antwoordt dat de bewegingsvrijheid van het Vlaamse Gewest inzake het bevorderen van de marktsector eerder beperkt (vastlegging van de subsidies inzake expansiesteun, Europees niveau; Sociale lasten en Fiscaliteit, federaal niveau). Omwille hiervan zal men zich vooral toespitsen op de parallelle economie (sociale impulsen, bijzondere tewerkstellingsprogramma's e.d.m.). De minister meent dat de overheid een signaal moet geven voor de Vlaamse economie (verlaging van de personeelskosten). Er dient niet langer gewacht op federale initiatieven. De heer Robert Voorhamme poneert dat hij geenszins gekant is tegen een selectieve lastenverlaging. In bepaalde sectoren is er inderdaad een probleem op het vlak van de arbeidskost. Spreker is ook geen pleitbezorger voor de afschaffing van iedere subsidiërvorm. Belangrijk is dat bepaalde investeringen verder worden ondersteund (b.v. tewerkstellingsbevorderende initiatieven, investeringen op het vlak van milieureconversie). Ook de O & O -activiteiten dienen verder gestimuleerd. Daarenboven dient naar de KMO's toe door de overheid inzake arbeidskostverlagende maatregelen gestreefd naar een verhoogde transparantie in het beleid en meer stabiliteit in de reglementering. De overheid moet voor de potentiële investeerder overkomen als een betrouwbare partner. Vlaanderen moet positief werken aan de vorming van een betrouwbaar ondernemingsklimaat. Ook dient gewerkt aan de schaalvergroting van de Vlaamse ondernemingen, die ingevolge de beperkte schaalgrootte vaak geremd zijn in hun deelname aan grote investeringsprojecten (o.m. Antwerpse petrochemische sector), waardoor vooral Nederlandse ondernemingen een belangrijk marktaandeel kunnen verwerven in deze sector. Inzake de regionale financiering van bepaalde fiscale stimuli meent de minister dat de modaliteiten hiervan best worden geregeld in een samenwerkingsak-

koord tussen de federale regering en de Gewesten. De minister beaamt dat voor performante en winstgevende bedrijven de aanslagvoet van de vennootschapsbelasting inderdaad niet determinerend is voor hun investeringsgedrag. Voor bedrijven in moeilijkheden of in herstructurering en voor jonge starters is een verlaagd tarief van de vennootschapsbelasting evenwel mooi meegenomen als fiscale investeringsstimulans. Deze fiscale stimuli kunnen evenwel ook meer specifiek gericht worden, o.m. voor personeelskosten in O & O -activiteiten. De minister stipt aan dat in de fiscale programmawet van de federale overheid een belastingkrediet voor KMO's is voorzien van 800.000 frank. De heer Karel De Gucht reageert dat de door de minister in de Beleidsbrief voorgestelde fiscale stimuli horizontaal inwerken op het niveau van de vennootschapsbelasting, ingevolge de verhoogde aftrekbaarheid. In Nederland werkt het stelsel evenwel anders. De additionele toename van de bedrijfsactiva ingevolge de incorporatie van een gedeelte van de voorafbetaalde bedrijfsvoorheffing (werknemers) is gunstig voor alle bedrijven deze die belasting betalen en voor de andere categorie als recupereerbare cashpost. Spreker meent dat een verlaging van de vennootschapsbelasting geen impact heeft op de kostenstructuur van het bedrijf. De minister benadrukt dat het in de Beleidsbrief geformuleerde voorstel van regionale financiering een signaalfunctie heeft. Het is belangrijk aan te geven dat een aantal algemene maatregelen worden genomen voor de verbetering van het investeringsklimaat. De heer Paul Deprez stelt dat alle bedrijven, mits voldoende innovatie van het productieapparaat, van deze fiscale stimuli moeten kunnen genieten, mits naleving van nog nader uit te werken criteria. Alle investeringen die bijdragen tot het behoud of de realisatie van een nettojobcreatie dienen financieel ondersteund.

– Reconvertievennootschappen

De heer Paul Deprez acht de wederinvoering van het fiscaal-vriendelijk statuut van reconversievennootschap positief, doch meent spreker dat deze maatregel niet mag beperkt worden tot een welbepaalde regio (o.m. Limburg).

De minister geeft toe dat, in tegenstelling met de innovatiemaatschappijen, de reconversie maatschappijen inderdaad regionaal zijn gericht. De afschaffing van het gunstig fiscaal statuut van reconversievennootschap resulteerde uit de hoge budgettaire last ervan.

– Call centers, coördinatiecentra

De heer Emiel Verrijken stelt vast dat het personeel van coördinatie- en call centers meestal meertalig is. Deze dienstencentra zijn vooral gevestigd op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en vaak in de nabijheid van grote internationale advocatenbureaus. Spreker dringt bij de minister aan op een decretale regeling nopens de vestigingsplaats van deze dienstencentra, die verplicht zouden moeten worden zich in Vlaanderen te vestigen. Inzake de toekenning van fiscale stimuli aan Vlaamse bedrijven stelt het lid tot zijn spijt vast, dat vele bedrijven, teneinde de bepalingen van het Septemberdecreet te omzeilen, zich in Brussel vestigden (o.a. distributie en voedingssector). Aldus wordt de verfransingsdruk nog versterkt.

De minister stelt zich inzake de positieve return van coördinatiecentra op het tewerkstellingsvlak eerder gereserveerd op. Vlaanderen dient evenwel positief in te spelen deze nieuwe dienstencentra, zoals call centers, gelet op het feit dat deze centers kunnen worden opgericht met een minimum aan materiële investeringen.

2.2. *Betere dienstverlening door de Vlaamse overheid*

De heren Jean-Marie Bogaert, Paul Deprez, Robert Voorhamme en Marino Keulen wensen te vernemen welke concrete maatregelen men zal nemen ter verbetering van de rechtszekerheid en de transparantie van bepaalde procedurevoorschriften nopens het vergunningenbeleid. De minister repliceert dat bij het oplossen en coachen van administratieve problemen van de bedrijven, de GOM's een belangrijke rol kunnen spelen. De Vlaamse regering besliste op 12 juni 1995 de GOM's te belasten met de uitbouw van een ombudsdienst voor stedenbouwkundige en milieuproblemen.

Ombudsdienst van de GOM's

De heer Jean-Marie Bogaert stelt vast dat voor de uitbouw van een ombudsdienst door de GOM's een krediet werd ingeschreven op de begroting van 4 miljoen frank. Hoeveel staat men ter zake ?

De minister stipt aan dat de ombudsdienst de adviesfunctie van de GOM's overneemt. De minister poneert dat deze regeling werd verkozen, teneinde iedere bevoogding van de GOM's over bepaalde procedures te weren. De heer Carlos Lisabeth repliceert dat dit de beste aanpak is en informeert bij de minister over de stand van zaken betreffende de richtnota 1995-1996, die de Vlaamse regering in uitvoering van het decreet van 12 juli 1990 op de GOM's tweejaarlijks opstelt en waarin zij haar beleid tegenover de GOM's bepaalt. De minister antwoordt dat over deze nota, voorafgaandelijk het advies werd ingewonnen van de GOM's.

2.3. *Expansiesteun*

De heer Marino Keulen betwijfelt of de toekenning van de expansiesteun aan de bedrijven doorslaggevend is bij het investeringsbeleid en of dit wel het meest geëigende instrument voor de vernieuwing van het industrieel weefsel is van de Vlaamse bedrijven, vermits de expansiesteun meer dan ooit wordt toegespitst op projecten met een belangrijk meertewerkstellings- of milieueffect of op investeringen die van strategisch belang voor het Vlaamse Gewest worden beschouwd. De heer Eddy Schuermans betreurt dat in het verleden al te veel expansiesteun werd toegekend voor materiële investeringen, ten nadele van de immateriële investeringen. De heer Paul Deprez merkt op dat de bedrijven nu pas echt de financiële repercussies ondervinden van de gestage afbouw van de lineaire expansiesteunverlening tijdens de voorbije legislatuur. Vele bedrijven ervaren de herschikking van de expansiesteun als bedrijfsonvriendelijk.

De minister erkent het probleem en verduidelijkt dat ook investeringen in de zachte sectoren expansiesteun genieten (technologische vernieuwing o.m. in de produktdifferentiatie, commercialisering). De heer Carlos Lisabeth vraagt naar de interpretatie van de zinsnede : "rustpauze in de expansiesteunverlening". Spreker pleit voor een selectievere toewijzing van de kredieten (o.m. verhoogde steun aan O & O-activiteit. Inzake de impact van de expansiesteun op het investeringsgedrag van de buitenlandse investeerders, antwoordt de minister dat de expansiesteun meer dan ooit een instrument blijft om buitenlandse investeerders te overtuigen in Vlaanderen te investeren. Het zal altijd wel een concurrentieel voordeel blijven, doch nog andere factoren zullen de doorslag geven. Een selectieve toekenning van de expansiesteun draagt de voorkeur weg van de minister. Van belang is wel dat de thans ingediende expansiesteunaanvragen dienen ge-

honoreerd te worden, wat in het nabije verleden wel eens problemen opleverde.

2.4. Ontwikkeling van risicokapitaal en eigen beslissingscentra

2.4.1. De rol van de GIMV en uitbouw van pensioenfondsen in de KMO-sector en stimuleren van werknemersparticipaties

De heer Herman Candries stelt vast dat het de Vlaamse ondernemingen mangelt aan voldoende risicodragend vermogen. De financiële structuur van de Vlaamse bedrijven is vooral gekenmerkt door een familiaal kapitalisme. Wellicht is dit, volgens spreker, hierin bijgetreden door de heer Emiel Verrijken, te wijten aan het pensioenstelsel, dat steunt op repartitie, in tegenstelling met andere landen (Nederland, VSA en Japan) waar de rol van de pensioenfondsen, als verschaffers van institutioneel kapitaal voor groei-ondernemingen veel beter is uitgebouwd. Nochtans twijfelt de heer Emiel Verrijken eraan of deze pensioenfondsen wel een adequaat instrument zijn voor het aantrekken van voldoende risicokapitaal aan de ondernemingen. Vervolgens uit spreker kritiek over bepaalde beleggingen door de GIMV in o.m. Colorado, New Mexico en Arizona. Al te veel Vlaamse belastinggelden worden geïnvesteerd in Amerikaanse high-tech-ondernemingen. Waarom deze kapitaal massa niet investeren in de Vlaamse bedrijven ?

De minister verklaart dat, ingevolge de herstructurering van het economisch overheidsinitiatief, de rol van de GIMV herleid is tot de "core-business". Daarenboven streeft de GIMV naar een marktconform rendement. In 1994 realiseerde de GIMV een netto-resultaat van 2.130.000.000 frank, wat neerkomt op een netto-rendement van de GIMV-portefeuille van ongeveer 10 percent. Daarenboven vervult de GIMV een spilfunctie in de internationalisering van de markt en de promotie van Vlaamse bedrijven in het buitenland, o.m. via de beursnotering op de Nasdaq (Lernout & Hauspie). De participatie van de GIMV in de KMO-sector valt eerder bescheiden uit (400 miljoen frank op jaarbasis). De minister merkt op dat de GIMV vragende partij is voor een hoorzitting, om haar structuren en werking toe te lichten in deze commissie. Volgens de heer Herman Candries vervult de GIMV daarenboven een belangrijke rol in de creatie van een klimaat van vertrouwen via haar participaties in het Vlaamse bedrijfsleven.

Inzake het aantrekken van een voldoende massa risico-kapitaal beaamt de minister dat de opbouw van pensioenfondsen inderdaad in Vlaanderen moeilijker verloopt dan in Nederland. De minister maant de heer Emiel Verrijken aan tot enige omzichtigheid inzake een mogelijke opsplitsing van België in een Vlaamse en een Waalse staat. Het separatisme biedt weliswaar financiële voordelen, doch ook de publieke schuld zal dienen verdeeld ! De economische vraag omtrent de kostprijs van het separatisme, mag volgens de minister niet uit de weg worden gegaan.

2.4.2. Garantierегeling particuliere participatiemaatschappijen (PPM) en adviespremie consultancy

De heer Eddy Schuermans refereert naar het woord "experiment" op bladzijde 23 van de Beleidsbrief. Wat is de juiste interpretatie ervan ? Spreker stipt aan dat de "Garantierегeling particuliere participatiemaatschappijen" (PPM) in Nederland sinds 1981 werkzaam is.

De minister deelt mede dat, ingevolge de grote bijval van deze PPM-regeling in Nederland, de kosten ervan te hoog opliepen. Thans wordt in Nederland het stelsel geleidelijk afgebouwd. Wat de uitwerking van dit stelsel in Vlaanderen betreft, kondigt de minister de neerlegging aan van een ontwerp van decreet. De concrete uitwerking van het stelsel kan worden toevertrouwd aan het Vlaams Waarborgfonds, dat naast waarborgen op investeringskredieten ook waarborgen zou verlenen aan strategische participaties van investeringsmaatschappijen. De reserve van dit Vlaams Waarborgfonds schommelt rond de 40 à 50 miljoen frank en waarborgt gedurende het eerste werkingsjaar ongeveer 500 miljoen frank participaties. Ook de privé-sector zal bij de initiatief worden betrokken.

De heer Karel De Gucht prijst de minister voor dit initiatief, dat zal bijdragen tot een betere begeleiding door de investeringsmaatschappijen van hun strategische participaties, via de opstelling van een financieel plan, business-plan. Het lid stelt vast dat bij belangrijke investeringen de vaste financiële lasten ervan (overheads) veel vlotter te recupereren zijn, in tegenstelling bij investeringen in KMO's of startende ondernemingen, zonder de rentabiliteit van het investeringsfonds aan te tasten. In deze context refereert de minister naar de mogelijkheid van KMO's die een beroep doen op consultancy in het kader van de economische expansiewetgeving te genieten van een adviespremie van 50.000 frank (beslissing van de Vlaamse regering van 21 december 1992). De maximale tussenkomst is ingevolge het programmadecreet (artikel 3) van 1995 vastgelegd op 75 percent van het ereloon van de consultant, met een maximum van 500.000 frank.

De heer Karel De Gucht repliceert dat de conceptbegeleiding van investeringsprojecten evenwel geen taak is van de kapitaalverschaffers. Een duidelijk onderscheid tussen de GIMV als neutrale bron van risicokapitaal voor Vlaamse ondernemingen en de financiële consortia die vaak gelieerd zijn met de banksector is noodzakelijk. Het is van het allergrootste belang dat bij het uitbouwen van het managementteam hiermede rekening wordt gehouden, teneinde op exacte wijze de kostenevolutie van de vaste financiële lasten verbonden aan deze investeringsprojecten op te volgen.

De heer Paul Deprez vraagt of het systeem van de terugbetaling van de aandelen zonder stemrecht, eventueel door bemiddeling van Gimvindus wordt gehandhaafd. De aldus vrijgekomen middelen kunnen worden geïnvesteerd in de wegwijnende textielsector.

2.4.3. Opmoegingsproblematiek in de KMO's en successierechten

De heer Herman Candries vraagt aandacht voor deze problematiek. Het stelsel van de successierechten vormt in Vlaanderen een belangrijke hindernis voor de verderzetting van de familieonderneming van de overledene door zijn erfgenamen. Al te vaak worden de geërfde kapitalen door de erfgenamen in het buitenland geïnvesteerd. De minister belooft deze aangelegenheid te onderzoeken en na te gaan welke maatregelen er ter zake kunnen worden genomen.

2.5. Infrastructuur en bedrijventerreinen

De heer Emiel Verrijken stelt vast dat de investeringen inzake de verbetering van de haveninfrastructuur en de verdere afwerking van de IJzeren Rijn vrij bescheiden uitvallen. De minister verklaart dat er inderdaad voor het economisch en

infrastructuurbeleid meer kredieten dienen uitgetrokken op de Vlaamse begroting, o.m. voor de verdere uitbouw van de havens en de afwerking van de IJzeren Rijn. In de Vlaamse begroting worden de harde sectoren duidelijk budgettair ondergewaardeerd, in tegenstelling tot de inspanningen die ter zake in het Waalse Gewest worden gedaan. (10 percent meer kredieten voor infrastructuur en 30 percent meer kredieten voor het economisch beleid). Vlaanderen besteedt meer zorg aan de zachte sectoren (socio-culturele sector). Hiertoe wordt langs Franstalige zijde slechts 75 percent van de kredieten uitgetrokken. Ook de onderwijsuitgaven liggen in Wallonië lager dan in Vlaanderen. De minister refereert voor meer preciese gegevens naar de recente Dulbea-studie.

De heren Carlos Lisabeth en Paul Deprez leggen het accent op de nood aan voldoende en goed geselecteerde ruimten voor economische activiteiten en beter uitgeruste bedrijventerreinen. De heer Paul Deprez is voorstander voor een uitbreiding via de doorvoering van selectieve gewestplanwijzigingen, teneinde de tijdrovende BPA-procedure te kunnen omzeilen. Aldus kan nieuwe open ruimte worden aangesneden, waartegen de heer Carlos Lisabeth gekant is. Spreker pleit voor een optimale verbetering van de bestaande infrastructuur. Daarenboven merkt het lid op dat de schattingen van de GOM's en het VEV inzake de nood aan bedrijventerreinen uiteenlopend zijn. De grondvoorraad voor de niet-uitgeruste bedrijventerreinen bedraagt 4000 ha. 1000 ha zijn tijdelijk niet beschikbaar doch de bestemming als industrieterrein ervan ligt vast. Totaal bedraagt de grondvoorraad dus 5.000 ha.

De minister stipt aan dat de stelling van de heer Carlos Lisabeth vatbaar is voor discussie. Ook de sanering van bestaande bedrijventerreinen kost veel geld en valt vaak duurder uit dan de aansnijding van nieuwe bedrijventerreinen.

Nauw verbonden met deze problematiek dringt de heer Paul Deprez aan op een oplossing van het fenomeen van de delokalisatie. Al te vaak moeten bedrijven, vooral in West-Vlaanderen, bij gebrek aan voldoende uitbreidingsmogelijkheden uitwijken naar Henegouwen en Noord-Frankrijk. Remediëren hieraan draagt in ruime mate bij tot een stevige Vlaamse verankering van de bedrijven

De minister nuanceert het fenomeen van de delokalisatie en wijst erop dat niet alle investeringen in Oost-Europa even succesvol verlopen. Er zijn ook al bedrijven bekaaid terug gekomen.

2.6. Ontwikkelen van vaardigheden

2.6.1. Samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen

– Clusters

De heer Paul Deprez wenst nadere toelichting over de stand van zaken betreffende het clusterbeleid in o.m. de textiel- en metaalsector.

De minister stipt aan dat deze economische samenwerkingsverbanden of clusters erop gericht zijn de samenwerking, buiten de traditionele sectoren, van de bedrijven te bevorderen. De overheid reikt het kader aan waarbinnen, op initiatief van de bedrijven zelf, deze samenwerking verloopt.

2.6.2. Regionaal beleid

De heer Paul Deprez merkt inzake RETEX op dat, alhoewel de doelstelling van RETEX diversificatie is, teneinde bepaalde regio's minder afhankelijk te maken van de textiel- en kledingssector, bepaalde regio's, waar nochtans een sterke concentratie van de textielsector is, niet kunnen putten uit deze Europese enveloppe. Het lid betreurt dit.

De minister beaamt dit en verduidelijkt dat het RETEX zou worden voorbehouden voor het 5b-gebied Westhoek, Middenkust en Zeevisserijgebied. RETEX is geen sectoraal plan, maar is eerder regionaal georiënteerd.

2.7. Andere aandachtspunten

2.7.1. Reconversie van Limburg

De heer Marino Keulen ervaart de herstructurering van het economisch overheidsinitiatief, na de KS-Onderzoekscommissie als positief. Spreker refereert naar de goedkeuring door de Vlaamse regering op 21 december 1994 van het nieuwe protocol inzake de financiering van de reconversie in Limburg. Het lid pleit voor een grotere transparantie in de diverse reconversiestructuren en geldstromen, teneinde een adequate controle van het Parlement toe te laten.

Volgens de minister zijn de kredieten voor de verdere financiering van de sociale reconversieprojecten en de cofinanciering van een aantal Europese Programma's, op een duidelijk herkenbare wijze ingeschreven in de begroting van het Limburgfonds voor het begrotingsjaar 1996. De minister geeft toe dat de reconversiestructuren ingewikkeld zijn. Ter zake verwijst de minister naar zijn antwoord op de interpellatie van de heer Jaak Gabriels van 25 oktober 1995 in deze commissie, waarin de Minister deze structuren toelichtte.

2.7.2. Actieprogramma Textiel

De heer Herman Candries dringt er bij de minister op aan, het bedrag van 1 miljard frank, dat na klacht van de Europese Commissie, van de textielgroep Beaulieu werd teruggevoerd, opnieuw te investeren in de textielsector.

De minister belooft dit probleem te onderzoeken.

2.7.3. Binnenvaart : alternatief vervoer met mogelijkheden

De heer Jean-Marie Bogaert meent dat er dringend maatregelen moeten worden genomen voor de sociaal-economische overleving van de Vlaamse binnenvaart. Hij betreurt dat de kredieten die aanvankelijk werden uitgetrokken voor de financiering van de infrastructuurwerken aan de Tweede Kade Zeebrugge, voor een andere doelstelling worden aangewend. Waarom werd geen rekening gehouden met het advies van de Havencommissie ? Wat de structurele sanering van de binnenvaart betreft, stelt het lid vast dat de Beleidsbrief slechts handelt over de financiering van de slooppremie, maar geen positieve alternatieven aanreikt voor het economisch overleven van de sector.

De minister antwoordt dat, wat het gemeenschappelijk beleid inzake de ordening van de markt voor de binnenvaart en de begeleidende maatregelen betreft, het accent vooral ligt op de geleidelijke liberalisering van de binnenvaartmarkt.

Het Vlaamse Gewest, nam volgens de Europese Commissie,
evenwel ter zake onvoldoende maatregelen.

De verslaggever,

Eddy SCHUERMANS

De voorzitter,

Robert VOORHAMME
